

„Триумфална пѣсень“ за 8 гл. хоръ и оркестъръ; „Погребална пѣсень“ за смѣсен хоръ и духови инструменти; „Риналдо“ — за мажки хоръ, теноръ соло и оркестъръ; „Рапсодия“ — за алтъ соло, мажки хоръ и оркестъръ; „Аве Мария“ за женски хоръ и оркестъръ (органъ); „Цигански пѣсни“ за 4 гласа, съ пиано, и несъпроводни кварти — съ и безъ пиано; пѣсни и романси, любовни пѣсни — за хоръ; пѣсни и романси за женски хоръ и пиано *ad lib.*; пѣсни за женски хоръ, 2 хорни и арфа; „Нѣмски празнични пѣсни“ — за двоенъ хоръ; канони за 3 гласенъ женски хоръ, и нѣмски народни пѣсни за хоръ; дуети за сопранъ и алтъ, за алтъ и баритонъ, балади и романси за 2 гласа; единъ голѣмъ бой, повече отъ 30 опуса, пѣсни за единъ гласти и пиано (също и съ виола); народни пѣсни и детски народни пѣсни.

Бранбергеръ, Янъ — Branberger, Jan — чешки музикаленъ писателъ, род. 18 ноемв. 1877 въ Прага, учили тамъ, въ консерваторията и въ университета, музикознание — и при Волфъ, Кретчмаръ и Фридлендеръ — въ Берлинъ; отъ 1924 е административенъ директоръ на държавната консерватория въ Прага. Писатъ: „Катехизис на общата музикална история“, „Ритъмъ и тонъ“, „За слушането въ музиката“, „Върху еврейската музика“ и др. Редактира музикални списания: „Dalibor“ и „Smetana“ — и „Музикаленъ алманахъ“ (1922). Б. има голѣми заслуги за учредянето на българския музикаленъ фестивалъ въ Прага презъ 1928, е сътрудникъ на този речникъ съ статията за чехословашката музика.

Брандтъ, Мариана — Brandt, Marianne — знаменита нѣмска пѣвица — алтистка, род. 12 септемв. 1842 въ Виена, умр. 9 юли 1921 с. т., ученица на Виенската консерватория и после на Виардо Гарциа, първа алтистка на Берлинската опера, пѣла и въ Байройт и на много други нѣмски сцени.

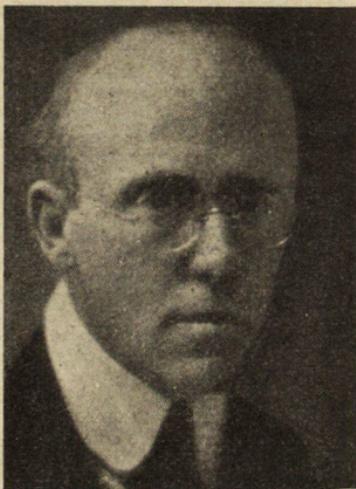
Брандъ, Максъ — Brand, Max — компонистъ на: опера „Машинистъ Хопкинсъ“ (1930), имала голѣмъ успѣхъ, 5 балади за пѣние и пиано и др.

Бранль, фр. Branle — старъ французски танцъ, подобенъ на полоне-

зата, игранъ въ Франция до XVII в. твърде много, и даже въ Италия, подъ името „Brando“, въ Англия — „the Brawl“. Б. е ималъ 4 разновидности, и е билъ нотирванъ въ $\frac{2}{2}$ и $\frac{3}{2}$ тактъ.

Браудо, Евгений — руски музикаленъ историкъ, род. 20 февр. 1882 въ Рига, учили музика и музикознание въ Рига, Москва, Петербургъ и Германия, отъ 1914 — професоръ въ Петербургския университетъ, ръководителъ на руските институти: за история на изкуствата, педагогическия и тозя за драма и опера. Писатъ: „Всеобща история на музиката“ — въ 3 части, „Материалните основи на музикалното творчество“, „Бетховенъ“ — една социологичка студия, „Нитше — философъ и музикантъ“, „Бородинъ“ и др.

Браунфелсъ, Валтеръ — Braunfels, Walter — значителенъ компо-

Валтеръ Браунфелсъ

нистъ, род. 19 дек. 1882 въ Франкфуртъ а/М., учили при И. Квастъ въ Франкфуртъ, Лешитицки въ Виена и Туйле въ Мюнхенъ, директоръ въ държавното висше училище за музика въ Кьолнъ. Творби: „Вариации върху една детска пѣсень“, „Пѣсентна на Ариель“, „Вариации върху една тема отъ Моцартъ“,